

Mărirea Domnului

(42, 79)

1. } - su - se Tu dom - nești, Și cu Ta - tăl stă - pâ - nești.
 În - ge - rii Te mă - resc Și slu - gii Tăi Îți slu - jesc. }

Că Tu pen - tru lu - me Ai răb - dat, pe cru - ce.

A - cum ne a - ju - tă în as - ta grea lup - tă

2. Evanghelia Ta Trimiți în toată lumea,
 Călea să vestească, Ție popor să nască,
 Ca aici pe pământ, Tu să ai popor sfânt,
 Să Te poată vesti, Și-n veac a Te mări.

3. Nu fie pe pământ, Vreun genunche nefrânt
 Care tare ar sta, Lui a nu se apleca,
 Nici gură să tacă, cari să nu vestească
 Despre Isus Christos, care pe noi ne-a scos.

4. Vină frumoasă zi, Că cu tine va veni
 Adevărul dorit, Ce ni s-a făgăduit.
 Că împărăția și toată mărirea
 A dat-o Dumnezeu, lui Isus Fiul Său.

5. Și El va stăpâni, Și fără sfârșit va fi,
 Și în mărirea Sa, El pace nouă ne-a da.
 O, neamuri ridicați, Numelui Lui cântați,
 Că El s-a 'nvrednicit, de noi a fi mărit.

6. Încă și Îngerii, Herovimi, și Serafimi,
 Toți cu un glas ceresc, Pe El sus toți îl măresc.
 Glas de harfe sună, Stând toți împreună,
 Mielului îi cântă, O cântare sfântă.

7. Și-n jurul Tronului, Patru făpturi slujesc Lui
Dar și Bătrânii, pun, Lângă tron a lor cununi,
Laudă și cinste dând lui Dumnezeu zicând:
„Tu ai fost și vei fi, Și-n veac vei stăpâni.”

8. Laudă lui Dumnezeu, Și lui Isus Fiul Său,
Și Duhului prea sfânt, A-i cânta Lui pe pământ.
Auzi popor ales! Nicicând să nu 'ncetezi,
Tatălui dând cinste, Și Treimei Sfinte.